USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyň: **a) A. A.**, **b) nezl. S. A.**, zastoupená žalobkyní a) jako zákonnou zástupkyní, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2018, č. j. OAM-476/ZA-ZA11-ZA19-2018, v řízení o kasačních stížnostech žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2018, č. j. 33 Az 16/2018 – 40,

takto:

I. Kasační stížnosti **se odmítají.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 13. 11. 2018 kasační stížnosti žalobkyň a) a b) (dále společně též „stěžovatelky“), směřující proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „napadený rozsudek“ a „krajský soud“), který jako nedůvodnou zamítl žalobu stěžovatelek, jíž brojily vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2018, č. j. OAM-476/ZA-ZA11-ZA19-2018, kterým zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovatelkám doručován do vlastních rukou žalobkyně a) poskytovatelem poštovních služeb Českou poštou, s. p., a to poštovní zásilkou ze dne 24. 9. 2018 na adresu dle evidenční karty žadatele „*H. 514, Z.*“ (dále jen „poštovní zásilka“). Dle evidence se na této adrese stěžovatelky v rozhodné době zdržovaly. Doručování této poštovní zásilky bylo na výše uvedené adrese oznámeno dne 26. 9. 2018 a zásilka byla uložena u doručujícího orgánu; jelikož však nebyla v úložní době adresátem vyzvednuta, byla vložena do domovní schránky adresáta dne 9. 10. 2018.

[3] Dle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), platí, že „*nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.*" Napadený rozsudek krajského soudu tedy byl stěžovatelkám účinně doručen fikcí dne 8. 10. 2018 (pondělí).

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. platí, že „*kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*" Dle § 40 odst. 4 s. ř. s. navíc platí, že „*lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*"

[5] Nejvyšší správní soud při posuzování včasnosti podání kasačních stížností v nyní projednávaném případě vycházel ze zjištění, že napadený rozsudek byl stěžovatelkám doručen dne 8. 10. 2018. Lhůta dvou týdnů k podání kasačních stížností proto uplynula dne 22. 10. 2018 (pondělí). Kasační stížnosti však byly stěžovatelkami podány k poštovní přepravě až dne 12. 11. 2018, a je tudíž zřejmé, že se tak stalo až po marném uplynutí lhůty zákonem k tomuto úkonu stanovené. Pokud stěžovatelky v kasační stížnosti tvrdí, že napadený rozsudek nabyl právní moci dne 29. 11. 2018, jde o údaj, který nemá oporu ve spise krajského soudu, a navíc i nemožný, neboť jde o datum následující po podání kasační stížnosti.

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že „*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*" Pro případ opožděného podání kasační stížnosti je zákonem výslovně vyloučeno prominutí zmeškání lhůty k tomu úkonu (stěžovatelky o to ostatně ani nežádaly). Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti, nežli právě její odmítnutí. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než opožděné kasační stížnosti odmítnout.

[7] Stěžovatelky žádaly o ustanovení zástupce pro řízení o podaných kasačních stížnostech. S ohledem na skutečnost, že kasační stížnosti byly podány opožděně, však o tomto návrhu Nejvyšší správní soud věcně nerozhodoval.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasačních stížnostech Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnosti byly odmítnuty.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu